

Иван Вазов

Лудата мома в манастира

Тя луда е и аз съм нейна майка.
Я вижте я как бърбе, как се смей!
По цяла нощ, горкичката, се вайка –
сърцето ми копней.

Церих я всякак, нищо не помага.
Вий знайте? От любов се разболе.
На нивата... Фана я туй веднага...
И оттогава – зле!

Тъй, от любов е луда. Хора клетки
две либета разлъчиха – за грях.
Севда е страшно нещо, помислете...
Не е, не е за смях.

С ръце в сърце й пусто не се бръква,
та да извадиш болката оттам,
се него мисля – съмва или мръква –
какво бе туй – не знам.

На, вижте: болна, а пък млада, здрава...
Тинтява пи, баяха й – тя си пак!
Свети Иване, подари й забрава,
прати й на сърцето ляк!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8472>]